

אימון, העצמה וחינוך ילדים

הרב מוטי זולברג

יועץ חינוכי מוסמך, מדריך כשורי חיים ומוגנות
מחבר הספר "דע לך בני"

פרשת האזינו

"וַיַּמַּת בַּהָר אֲשֶׁר אֵתָהּ עֵלָה שְׁמָהּ וְהָאָסֶף אֶל־עַמּוּךְ"

שלושה סימנים עשויים לסייע בידי מי שמחפש את מקום קבורתו של משה. הוא נקבר בגיא, בארץ מואב מול בית פעור. לכאורה, לא אמור להיות קושי גדול במציאת מקום הקבורה. תלכו לואדי, באזור הר נבו מול יריחו, בתחום ממלכת ירדן של היום.

אם להודות על האמת ולסמוך על משרד הדתות ועמותות זריזות, התדרוך המובא בתורה יכול להיחשב בקלות כאמין הרבה יותר לטובת קביעה כללית של מקום קבורתו של משה, מאשר ציונם של קברי צדיקים בצדי הדרכים בצפון.

מקום קבורתו של משה לא נודע, משום שבעבור מי שמאמין וחי את מורשתו של משה, הקבר איננו קיים, הוא חסר משמעות. משה חי בתוכנו דרך תורתו. הוא נמצא אצלנו בבית, בין התנור לכיריים. היכן שהאדם מקיים את צורכי החיים הבסיסיים ביותר. במקומות האלה משה יוצר הפרדה בין הטבעי למקודש ומבקש מאיתנו לקדש ולזכך את העולם הטבעי.

אם אנחנו מקבלים את העולם הטבעי כפי שהוא, ככזה שאינו זקוק לתיווך של משקפיים מוסריות, אז אנחנו גם יכולים לדעת היכן משה קבור. מול בית פעור. הקבורה במקום הזה יכולה להזכיר לנו כי העולם הגשמי זקוק לזיכוכך אך היא יכולה גם להותיר אותנו עם חוסר יכולת להבחין בין נעלה לנמוך, מקודש לבהמי, מזוכך וגס, בין אגואיזם לבין אמונה באחדות הבורא בעולם. אולם אם אנחנו מתחברים לרעיונות שהפיץ משה, עבורנו עד היום משה אינו קבור, משה לא מת. אנחנו חיים אותו ומלמדים אותו בכל זמן ובכל מקום.

ההחלטה לגבי מקום קבורתו של משה נתונה בידינו. אנחנו רשאים לבחור אם משה קבור בתוך עולם של קליפות, בהמיות, גסות ושטחיות, מול בית פעור, או שמשה, כמנהיג ורועה האמונה, לעולם לא נפטר במובן העמוק ביותר. בחינת משה מתפשטת בכל דור ודור, ובכל אחד ואחד, ומקום קבורתו לא נודע עד עצם היום הזה.